Це тільки мовчання
це тільки
ранок поніс мене в коло розмов
слова виростали
струшувалися з газет
відбивалися від стелі
на столах слова
на підлозі слова
сказані слова
непочуті слова

їх могло і не бути

це тільки мовчання
виходжу
йду лунким коридором
вулиця
— котра година? —
відповідаю
— як пройти на … ?
відповідаю
— дозвольте припалити —
будь ласка
ось і все що вдалося справді
сказати

сьогодні
пусті балачки
наповнюють голови немов лійки
від слів залишились
тільки звуком окреслені кола
крізь них видно небо
предмети обличчя

це тільки мовчання

мовчу в потоці
мовчу в трамваї
мовчу дивлячись
мовчу слухаючи

двірники відмітають усе сказане
предмети оновлюються в час відпливу
знайома красуня випускає свій усміх мов птаху
і друзям приємно блукати по місту без слів